

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 95. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984403424/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

hjemme, for Hertha vilde ikke synge dem, det utaknæmlige barn. Efter Weyse kom den endnu berømtre sang:

Jeg elsker havet når!
 Det stormer vildt!!!
 Jeg elsker dø-d,
 når floden løgger myldt —

Fru Laursens øjne sad runde og syltede i deres huler, hun væskede af rørelse. »Dejlig!« sa hun.

»Emilie kan vist nok komme til at synge engang,« mente fru Lind, »stemningen har hun jo så udmærket, og det er jo det vigtigste.«

»Det er også en udmærket sang,« udtalte Therkelsen, »navnlig teksten synes jeg nok, er genial.«

»Genial er den vel ikke,« sa overlæreren, »men den udtrykker som i en sum menneskets trang mod det idealt-ophøjede; den samler i sig alt, hvad ethvert godt menneske må beundre.«

Musikforedraget sluttede med Goethes berømte Lied om voldtægt, hvori det har behaget den udmærkede digter at skildre det råeste emne i det skønneste blomstersprog:

— — — —
 Und der wilde Knabe brach
 Röslein auf der Heiden,
 Röslein wahrte sich und stach,
 Half ihm doch kein Weh und Ach,
 Musst' es eben leiden — —

Derefter opbrud. Værtinden sa farvel til fru Laursen med ikke ringe højtidelighed, men det hade alligevel været en yndig eftermiddag. Bjerregård hilste forbindtligt rundt og smilede som foreskrevet. Fru Therkelsen nikkede noget til studenten, Charlotte så betænkelig på dem og opfangede ordet juleferien.

Fru Therkelsen sa ikke et ord til sin mand, mens de gik hjem. Hun tænkte på Linds. Hvor hun egentlig hadede den familie! Hvorfor, det vidste hun knap nok,